

Πλὴν ταρχαθεῖς ὁ γηραιὸς πατήρ ἐκ τῶν γελώτων
τὰ ὄνειρά του ἔλασε ἔς τὸν ὕπνον του τὸν πρῶτον,
καὶ μὲ τὸν σκούφον ἐγερθεὶς φωνὴν ὀργίλην βάλλει.
Τοῦ γεροντίου στιβαρὸς ὁ γρόνθος συνεστάλη,
κ' ἐδίδαξε τὰς κόρας του ἐν ὥρᾳ μεσονύκτιων
ὅτι δὲν πρέπει νὰ γελοῦν ἀλλὰ νὰ ἔχουν οἶκτον.
Δακρύουσαι εἶπαν κι' αὐταί, ἄλλοτε θάχουν νόμον
νὰ ἦνε τρυφερώτεραι ἔς τοὺς ἥρωας τῶν κώμων.

Κι' ὁ Παυσανίας κτύπημα λαμβάνων τελευταῖον
φεύγει· τὰ ἔχνη του δηλοῖ τὸ αἶμ' ἀφθόνως ῥέον
ρίνὸς ποῦ ἦτον ἄλλοτε μεγάλη, ποῦ ἐπλάσθη
νὰ εἶνε ἀκρωτήριον καὶ ἀκρωτηριάσθη.

Ἐκ τῆς φρικτῆς ὁ ἄμοιρος αὐτῆς πανωλεθρίας
ἀγνώριστος κατήντησε καὶ πρῶτην Παυσανίας
καλεῖται πλέον, κ' ἔγινεν, ὦ θαῦμα, ταπεινόφρων·
ἡ γλῶσσα του ἐμίκρανε, τὸ ἦθος ἔχει σῶφρον
διότ' ἡ μύτη ἔσπασεν . . . Ὡ ρόπαλον μεθύσου,
πῶς ἄλλαξες τὴν πίστιν του, πῶς ἔκαμες ἐξίσου
διπλὴν τὴν μεταμόρφωσιν. Τῶρ' ἀγαπᾷ τὸ ἔργον,
μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται τὰ πλήθη τῶν ἀέργων
τοὺς λόγους καὶ τὰ κόμματα, τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ζήτω.

Τὸν κῶμον του συχνὰ πυκνὰ ἔς τοὺς φίλους διηγείτο,
κ' ἐν κατανύξει ἔλεγε : — «Σὲ μιὰ στιγμή τὰ εἶδα
ἐμπρὸς μου συντριβόμενα, κι θάραν, μύτη, ἐλπίδα».

Εἰς τὴν σπασμένην του αὐτὴν ἐπίστευσε τριᾶδα
κι' ἀνεβαπτίσθη χρήσιμος πολίτης ἔς τὴν Ἑλλάδα.

ΓΕΩΡΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

Τὸ τάλαντον συνίσταται εἰς τὸ νὰ βλέπη κανεὶς εἰς τὰ πράγματα
ὅ,τι οἱ ἄλλοι δὲν βλέπουν.

*

Εἰς τὰ ζητήματα τῆς συνειδήσεως αἱ πρῶται σκέψεις εἶνε αἱ ἄρι-
στοι. Εἰς τὰ ζητήματα τῆς συνέσεως αἱ τελευταῖαι εἶνε αἱ ἄρι-
στοι.